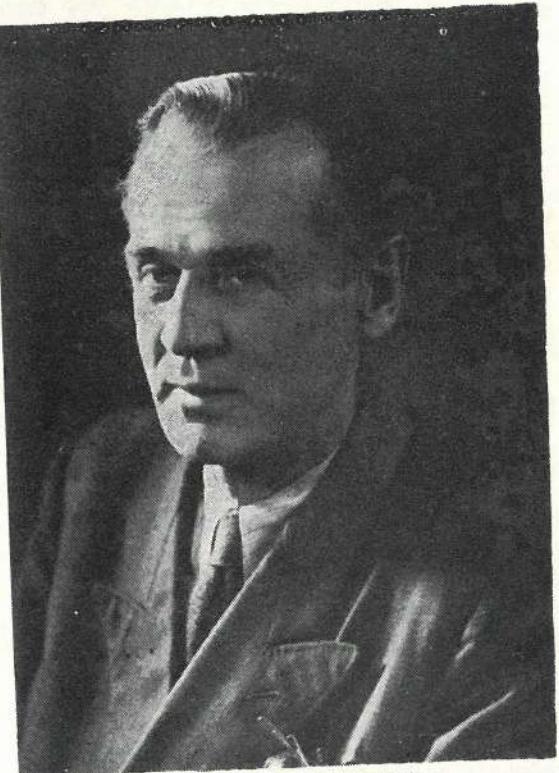

In memory
 UDC (614.253)

PROF. DR ANTE STEFANČIĆ
 (25. V 1896 — 22. VIII 1972)

Pokojni prof. dr Ante Stefančić rodio se 25. V 1896. god. u selu Budanje kraj Vipave, kao jedno od 13. dece malog naprednog seoskog postolara. Osnovnu školu pohađao je u rodnom kraju i Gorici. Sest razreda gimnazije završio je u Kranju, gdje je sudelovao u tada naprednoj daćkoj organizaciji „Preporod“. Radi toga bio je gdje je sudelovao u tada naprednoj daćkoj organizaciji „Preporod“. Radi toga bio je pod sudskom istragom 15. V 1915. god. bio je mobilisan u Austro-Ugarsku vojsku i poslat na front u Galiciju, gdje se dva meseca kasnije predao Rusima. Tako je došao u rusko zarobljeništvo i u Rusiji proživeo februarsku i oktobarsku revoluciju 1917. god. Februara 1918. god. pristupio je Jugoslovenskoj dobrovoljačkoj diviziji, te sa njome dospeo preko Murmanska i Engleske u Francusku. Novembra iste 1918. god. došao je u Solun, a juna 1919. god., još kao vojnik, maturirao u Bitoli.

Prof. dr Ante Stefančić

U jesen te 1919. upisao se u Visoku veterinarsku školu u Zagrebu i otpočeo studije.

God. 1920. je sudelovao kao agitator u pripremama za Koruški plebiscit.

Studije je nastavio u Beču i Lavovu, pa je u poslednjem spomenutom gradu diplomirao 31. III 1924. god.

Posle diplomiranja bio je veterinar u Ljubom i Gornjem Gradu, zatim u Krupnju, Šapcu, Odžacima i Bihaću (1941). Kad je izbio II svetski rat, sklonio se pred ustaškim terorom u Ljubljani. Za vreme NOR bio je simpatizer NOP.

Posle oslobođenja bio je okružni veterinar u Mariboru, a od decembra 1945. god. sekretar Veterinarskog odjeljenja Ministarstva poljoprivrede i šumarstva Slovenije. God. 1949. preuzeo je dužnost referenta za Higijenu živežnih namirnica animalnog porekla Zavoda za zdravstvenu zaštitu NR Slovenije, a zatim je radio u Odeljenju za higijenu ishrane istoga Zavoda.

Prof. dr Stefančić učestvovao je sa referatima na kongresima veterinara u Opatiji, Zagrebu, Beogradu, Subotici i Ljubljani.

God. 1956. odbranio je na Veterinarskom fakultetu u Zagrebu disertaciju „Početak i razvitak veterinarstva u Sloveniji do I svetskog rata“, koja je prerađena i dopunjena izašla kao književno izdanje Slovenske akademije nauka i umetnosti u Ljubljani, 1966. god.

Od 1956. god. počeo je na Fakultetu za agronomiju, šumarstvo i veterinarstvo u Ljubljani predavati Istoriju veterinarstva te Higijenu objekata živežnih namirnica animalnog porekla.

God. 1961. bio je umirovljen kao viši veterinarski savetnik, ali je radio dalje honorarno u Republičkoj sanitarnoj inspekciji i u Zavodu NR Slovenije za zdravstvenu zaštitu u Ljubljani. Za vanrednog profesora za predmet Istorija veterinarstva bio je habilitovan 1966. god. na Veterinarskom odjeljenju Biotehničkog fakulteta u Ljubljani. Iste godine bio je izabran za zaslužnog člana Saveza društava veterinara i veterinarskih tehničara Slovenije, a 1966. god. prilikom njegovog 70-og rođendana odlikovan je Ordenom rada II. stepena.

Prof. dr Stefančić bio je niz godina predsednik Komisije za istoriju veterinarstva Društva veterinara i veterinarskih tehničara Slovenije, član Istorische sekcije Slovenske matice te sekretar Sekcije za Sloveniju Naučnog društva za istoriju zdravstvene kulture Jugoslavije. Prof. dr Stefančić bio je prvi slovenački veterinar koji je sistematski skupljao podatke o istoriji stočarstva i veterinarstva u Sloveniji.

Manjeg rasta, bio je živahan, uporan, ambiciozan te pedantan u svome radu. Njegova radost vidi se i po tome što je napisao 7 knjiga i brošura te blizu 200 članaka i rasprava. Bio je poznat pisac i popularno naučni publicista. Stalno je sarađivao u nizu stručnih revija i časopisa.

Napisao je opširnu knjigu „Zarazne bolesti stoke te njihovo suzbijanje“ 1946. god., a 1948. god. knjigu „Zarazne te prijemčive bolesti stoke“. God. 1953. napisao je zajedno sa poznatim danskim stručnjakom za suzbijanje tuberkuloze Christiansen-om knjigu „Goveda tuberkuloza u Danskoj i Sloveniji“. Za studente veterinarstva izdao je 1966. god. skripta „Uvod u veterinarstvo“ i „Kratak pregled istorije veterinarstva“.

Posle teške neizlečive bolesti smrt ga je spasla patnji 22. VIII 1972. god. u Gornjem Gradu.

Dr Milan DOLENČ